

บทที่ 9

การอ่านบทความหรือความเรียงสั้น ๆ (Essay)

บทความสั้น ๆ (Essay) มักจะมีโครงสร้างเฉพาะที่นักเขียนที่ดีมักจะนำไปใช้ในการเขียนเพื่อให้งานเขียนของเขามีประสิทธิภาพ และผู้อ่านเมื่ออ่านแล้วจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้โดยง่ายไม่ต้องเสียเวลาตีความกันนาน ด้วยเหตุผลนี้เองผู้อ่านที่ดีมักจะอ่านบทความได้อย่างรวดเร็ว เพราะทราบถึงลักษณะของโครงสร้างของบทความที่ตนเองอ่าน ทราบว่าสาระสำคัญนั้นควรจะอยู่ตรงไหนของบทความ ดังนั้นผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์บทความในขณะที่ตนเองอ่านอยู่เสมอ

การวิเคราะห์โครงสร้างของบทความ ควรพิจารณา 3 ด้าน คือ

1. วิเคราะห์องค์ประกอบของบทความ
2. วิเคราะห์วิธีการนำเสนอบทความ
3. วิธีการจับสาระสำคัญของบทความ

9.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของบทความ

บทความหรือความเรียงที่มีอนุเจตอย่างน้อย 3 อนุเจตเรียงความกันมา และมีใจความหรือเนื้อหาสาระสัมพันธ์กันดังตัวอย่างต่อไปนี้

S₁ Normally, when we think of plants, we think of things with roots and green leaves. S₂ In fact, of the 335,000 known species of plants, about 99 percent are just what we would expect. S₃ However, this description is too simple. S₄ We can see this if we examine the two main subkingdoms of plants.

S₁ The first subkingdom, Thallophyta, includes many unusual plants. S₂ Although most plants have little movement and are anchored to one spot by roots, several plants in this classification have no roots or have free-floating roots. S₃ For example, algae can be found in this classification, as can seaweed.

S₁ The other subkingdom, Embryophyta, contains most of the ferns, grasses, vegetables, flowers, shrubs, and trees we think of as plants. S₂ But even here we can find unusual plants. S₃ For example, although moss is green, it has no real roots. S₄ And fungus is not green because it draws its nutrition from other trees or plants rather than producing its own food.

ถึงแม้ว่าจะเป็นบทความสั้น ๆ ที่ไม่มีชื่อเรื่อง (Title) แต่ก็มี 3 อนุเจต ซึ่งสัมพันธ์กันทางด้านความหมาย สามารถเห็นได้ชัดจากการวิเคราะห์โครงสร้างภายในของอนุเจตเหล่านี้จะเห็นถึงความสัมพันธ์ ในลักษณะของความเรียงคือ

อนุเจตแรก มีลักษณะเป็นบทนำ (Introductory paragraph)

อนุเจตที่สองและสาม มีลักษณะเป็นเนื้อเรื่อง (Body paragraph)

9.2 การวิเคราะห์วิธีการนำเสนอบทความ

9.2.1 ลักษณะของอนุเจตบทนำ

อนุเจตบทนำที่มี 4 ประโยค เมื่อนำหลักโครงสร้างภายในของอนุเจตมาวิเคราะห์จะทราบว่า อนุเจตบทนำจะมีลักษณะเฉพาะ คือ ผู้เขียนจะกล่าวในลักษณะกว้าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองจะเขียนหลักจากนั้นจะแคบลงสู่ประเด็นที่ต้องการ สื่อความหมายผู้อ่าน อนุเจตบทนำที่ดีส่วนมากจะมีสาระสำคัญอยู่ประโยคสุดท้ายหรือเกือบสุดท้ายเรียกว่าประโยค thesis sentence และอาจจะมีในความสัมพันธ์ไปยังอนุเจตต่อ ๆ ไป ในลักษณะควบคุมความหมายของอนุเจตเนื้อหา ดังตัวอย่างจากการวิเคราะห์โครงสร้างภายในซึ่งผู้อ่านจะเป็นอย่างยิ่งต้องจำแนกหน้าที่และความสัมพันธ์ภายในระหว่างอนุเจต ตัวอย่างคำอธิบายทุกประโยคดังนี้

S₁ Normally, when we think of plants, we think of things with roots and green leaves.

S1 สามารถจะวิเคราะห์ได้ว่าเป็นประโยคนำในลักษณะ generalization และ description คำกริยาวิเศษณ์ "normally" และคำกริยา "think of" มีความหมายบ่ง

ถึง“generalization” คำว่า “plants” คือ หัวข้อเรื่อง (Scope) ที่ต้องการจะกล่าวถึง ตามด้วยคำจำกัดความในลักษณะพรรณนา (Description) คือ plants อาจจะให้คำจำกัดความว่า things with roots and green leaves.

S₂ In fact, of the 335,000 known species of plants, about 99 percent are just what we would expect.

S₂ ให้หลักฐานเป็นตัวเลขว่าในบรรดาพันธุ์ไม้ทั้งหมด 335,000 ชนิด จะพบว่า มี 99% ตรงตามคำจำกัดความนี้ จำนวน “In fact” บอกถึงความจริง

S₃ However, this description is too simple. แต่อย่างไรก็ดี คำจำกัดความของ plants นี้ดูหลวมเกินไป คำเชื่อม “However” บอกให้เห็นถึงความหมายขัดแย้งกับความคิดที่กล่าวมาข้างต้น และนำไปสู่สาระสำคัญของผู้เขียนในที่สุด คือประโยคต่อไป

S₄ We can see this if we examine the two main subkingdoms of plants. เราจะแสดงให้เห็นว่าตัวจำกัดความนี้ไม่เป็นความจริงเสมอไป หลังจากเข้าไปสำรวจสองกลุ่ม (Subkingdoms) ของต้นไม้ ประโยคนี้ คือ ประโยคสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการจะให้ผู้อ่านทราบ และเมื่อผู้อ่านมาถึงตรงนี้ ก็ควรจะคาดคะเนว่าสิ่งที่จะอ่านพบต่อไป คือ ผู้เขียนต้องพูดถึงแต่ละ subkingdom ของต้นไม้ตามลำดับ ดังนั้นประโยคสาระสำคัญนั้นนอกจากบอกจุดประสงค์และเนื้อหาของผู้เขียนแล้วจะบอกถึงสิ่งที่ตามมาในเนื้อเรื่องอีกด้วย

โดยสรุปบทนำนั้นจะกริ๊งเข้าเรื่องบอกจุดประสงค์ของสาระสำคัญของผู้เขียน และบอกถึงการดำเนินเนื้อเรื่อง (Essay organization or body)

S₁ = statement of generalization and description of topic (plants)

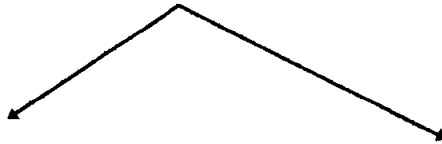
S₂ = presentation of facts about the topic (plants)

S₃ }
S₄ } = Limiting the theme of the discussion about the topic

9.2.2 ลักษณะของอนุเจตเนื้อเรื่อง

อนุเจตเนื้อเรื่องจะสัมพันธ์กับอนุเจตบทหน้าจะต้องมีส่วนใดส่วนหนึ่งส่วนหนึ่งที่เป็นสิ่งเชื่อมโยง ทำให้อนุเจตสัมพันธ์กันทางด้านโครงสร้าง และทางด้านความคิดเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง เมื่อพิจารณาจากเรื่องทีอ่าน ข้อความในประโยคสาระสำคัญ (S_4) ที่สัมพันธ์กับประโยคแรกของอนุเจตที่ 2 และ 3 มีลักษณะดังนี้

S_4 We.....the two main subkingdoms of plants.

The first subkingdom,.....2nd paragraph   The other subkingdom,....3rd paragraph

อนุเจตที่สองพรรณนาถึงลักษณะของพืชในตระกูล Thallophyta ซึ่งมีลักษณะประหลาดบางประเภทจะมีคุณสมบัติไม่ตรงกับคำจำกัดความที่ได้กล่าวไว้ คือ ไม่มีรากหรือประเภทรากไม่ยึดอยู่กับที่ เช่นพวก algae และ seaweed.

อนุเจตที่สามกล่าวถึงพืชในตระกูล embryophyta พืชในตระกูลนี้พบว่าแปลกประหลาด บางประเภทมีสีเขียวแต่ไม่มีราก เช่น moss หรือพวก fungus ไม่มีสีเขียวแต่ดูดอาหารจากพืชประเภทอื่น

อนุเจตที่เป็นเนื้อเรื่องจะสัมพันธ์กับทำให้สาระสำคัญของบทความสมบูรณ์ตามปกติแล้วบทความมักจะมีบทสรุปถ้าเป็นบทความยาว ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านจับสาระสำคัญของผู้เขียนได้ตอนจบอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นบทความที่ดั้นนั้นควรมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

บทความประกอบด้วยอนุเจตเรียงตามกันมาโดยมีความสัมพันธ์ทางด้านโครงสร้างดังนี้

1. ชื่อเรื่อง จะบอกผู้อ่านว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร ชื่อเรื่องที่ดีมักจะทำให้ข้อมูลผู้อ่านได้มากที่สุด จะทำให้ผู้อ่านจับใจความได้เร็วขึ้น

2. อนุเจตบทหน้า จะเกริ่นนำไปสู่เรื่องโดยพูดทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับเรื่องนั้นก่อนจะนำเข้าไปสู่เนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญของเรื่อง (Thesis)

3. อนุเจตเนื้อหา แต่ละความเรียงจะมีอนุเจตเนื้อหาไม่เท่ากันส่วนใหญ่แล้วจะมีมากกว่าสองอนุเจตขึ้นไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาระสำคัญของความเรียง (Thesis) มีสลับซับซ้อนมากน้อยแค่ไหน

4. อนุเจตบทสรุป เนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญจะถูกนำมาสรุปในตอนท้ายของเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านที่หลงทางได้กลับเข้ามาตรงประเด็นอีกครั้ง อนุเจตบทสรุปที่ดีจะต้องสรุปตรงประเด็นไม่เอาข้อมูลใหม่มากล่าวถึงจะทำให้เรื่องจบลงไม่ได้

กิจกรรมที่ 1 การวิเคราะห์โครงสร้างของบทความ

จงอ่านบทความข้างล่างนี้แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์โครงสร้างของบทความข้างล่างนี้

A Character Who Conquered

Life is not always easy. Sometimes, it presents serious problems and handicaps that can cause the average person to throw up his or her hands in despair. At such times, it might be wise to consider the example of Helen Keller.

She was a woman of great strength and courage who refused to give in to defeat but, instead, battled to overcome her misfortunes. Before Helen Keller was even two, she was already blind and deaf. At first, her parents took pity on her condition and decided to let her grow up untutored and undisciplined. Soon, however, they realized that their "kindness" was hurting rather than helping her. As a result, they hired a teacher, Anne Sullivan, who managed, after great effort and patience, to teach Helen the meaning and value of words.

Over the years, Miss Sullivan came to recognize that Helen was a willing and apt pupil. Long starved for knowledge, Helen consumed her

lessons eagerly. She quickly learned to communicate through sign language and later became adept at reading , writing and typing in Braille. Although deafness made it impossible for Helen to hear herself, she was determined to communicate, not just with signs, but with her own vocal cords. It took four years of tedious struggle but finally she accomplished her goal.

Eventually, Helen Keller completed formal schooling and went on to college. In 1904, she had the distinction of graduating from Radcliffe with honors. Helen Keller's story is a stirring tribute to the human spirit which struggles against adversity.

(จากหนังสือ EN 306 หน้า 88-89)

คำถามเกี่ยวกับโครงสร้าง

1. Does the essay have a title?

.....

2. If it does, does it help you understand the content of the essay?

.....

3. Is there an introductory paragraph? If yes, which one?

.....

.....

4. Is there any concluding paragraph? If yes, which one?

Does it state the main idea of the essay?

.....

.....

5. How many body paragraphs does it have? What are they?

.....

6. Does the essay have "thesis" or "main idea"? Where is it?

Write down the thesis sentence below.

.....
.....

หลังจากนักศึกษาได้ลองวิเคราะห์โครงสร้างของบทความด้วยตนเองแล้วจากคำถามข้อ 1-6 เป็นคำถามที่ตั้งขึ้นสำหรับผู้อ่านลองใช้สำรวจดูบทความที่ตนเองอ่านว่ามีคุณสมบัติตรงตามคำถามที่ได้ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด และอะไรคือสาเหตุที่ทำให้ นักศึกษาวิเคราะห์ได้ตรงกับความจริงที่สุดว่าอนุเจตใด คือ บทนำ บทสรุป หรือเนื้อเรื่อง จากนั้นลองเปรียบเทียบคำตอบของนักศึกษากับเนื้อหา 9.2

9.3 วิธีการนำเสนอบทความ

ผู้อ่านจะสามารถวิเคราะห์บทความที่ตนเองอ่านได้จากวิธีการนำเสนอบทความนั้นว่าจะสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด ลักษณะการใช้เป็นแบบใด ผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจด้วยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ชื่อเรื่องว่าช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหา มากน้อยเพียงใด แนวทางการวิเคราะห์จากส่วนประกอบของความเรียงมีดังนี้

9.3.1 การวิเคราะห์โครงสร้างของความเรียง

ความเรียงเรื่องที่มีชื่อเรื่องชื่อ A Character Who Conquered.

ความเรียงนี้มีอนุเจตทั้งหมด 4 อนุเจต

อนุเจตแรก คือ บทนำ (Introduction)

อนุเจตที่สอง คือ เนื้อเรื่อง (Body)

อนุเจตที่สาม คือ เนื้อเรื่อง (Body)

อนุเจตที่สี่ คือ บทสรุป (Conclusion)

9.3.2 การวิเคราะห์ส่วนประกอบของความเรียง

(a) ชื่อเรื่องของความเรียงมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

A Character Who Conquered.

Head Noun Adjective clause

ผู้เขียนได้ตั้งชื่อเรื่องของความเรียงนี้เพื่อจะบอกให้ผู้อ่านทราบเนื้อหาของความเรียง จะเกี่ยวข้องกับลักษณะของบุคคลที่ชนะต่ออุปสรรคในชีวิต แต่ไม่ได้บอกละเอียดว่าลักษณะของบุคคลนี้เป็นแบบใด หรือมีความเห็นในเชิงบวกหรือลบกับบุคคลนี้ ดังนั้นชื่อเรื่องมีบอกแต่กรอบของเนื้อหา (Scope) คร่าว ๆ เท่านั้น

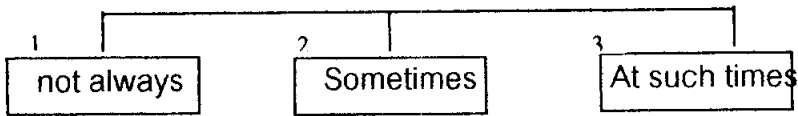
(b) การวิเคราะห์อนุเจตบทนำ

อนุเจตบทนำค่อนข้างสั้นกระชับรัด และตรงประเด็นโดยผู้เขียนเริ่มต้นอารัมภบทประโยคแรกว่า "Life is not always easy." ชีวิตไม่จำเป็นจะต้องราบรื่นเสมอไป ประโยคที่สองขยายความประโยคแรกโดยใช้คำวิเศษณ์ "sometimes" มาเป็นตัวเชื่อม Sometimes, it (life) represents serious problems and handicaps that can cause the average person to throw up his or her hands in despair. บางครั้งบางครั้งชีวิตประสบต่อปัญหาหนักหรือผจญต่อข้อจำกัดต่าง ๆ ทำให้มนุษย์รู้สึกผิดหวังและท้อแท้ชีวิต ประโยคที่สามขยายความต่อเนื่องด้วยคำเชื่อมมีความหมายเกี่ยวกับเวลาว่า At such times, it might be wise to consider the example of Hellen Keller. ในช่วงระยะเวลาที่ลำบากแต่ครั้งนี่จะเป็นการฉลาดมากที่ผู้ประสบปัญหาจะนึกถึงตัวอย่างชีวิตของ Hellen Keller ผู้ที่ผ่านความท้อแท้ชีวิตและชนะทุกสิ่งทุกอย่างมาแล้ว

ความหมายที่เรียงตามกันมาระหว่างประโยคในอนุเจต (Meaning in connected discourse) มีดังต่อไปนี้

Life is ¹not always easy ²Sometimes it represents serious problems and handicaps that can cause the average person to throw up his or her hands in despair. ³At such times it might be wise to consider the example of Hellen Keller.

not always = Sometimes = adverbs of frequency

At such times = มีความหมายบ่งชี้ไปทางประโยคที่สอง หมายถึง ในช่วงเวลาแต่ละครั้งที่มีความทุกข์เกิดขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่าง 3 จุด ที่แสดงให้เห็นว่าประโยคที่เรียงตามกันมาเป็นอนุเจตได้นั้นต้องมีสิ่งเชื่อมโยงกันทำให้หน้าที่เกิดความต่อเนื่องเหมือนลูกโซ่ที่ร้อยเรียงข้อความให้ตามกันมา ผู้อ่านจะต้องอาศัยจุดนี้เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองอ่าน

เนื่องจากผู้เขียนอารัมภบทขึ้นต้นอนุเจตด้วยคำว่า "Life" หมายถึงชีวิตความหมายของคำนี้เป็นคำนามที่มีความหมายรวมถึงช่วงระยะเวลา (Duration of time) เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นความหมายของอนุเจตจึงถูกเชื่อมด้วย concept ที่เกี่ยวกับเวลาไปในทางเดียวกันหมด ก่อให้เกิดความต่อเนื่องทางด้านความคิดที่สัมพันธ์ตามกันมา (Flow of idea) ก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ง่ายขึ้น

ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของอนุเจตได้ดียิ่งขึ้น ถ้ามีการวิเคราะห์คำสัมพันธ์ระหว่างประธานของประโยคทุกประโยคในอนุเจตบทนำจะพบว่า

ประโยคแรก ประธานคือ "Life"

ประโยคที่สอง ประธานคือ "it"

ประโยคที่สาม ประธานคือ "It"

คำสรรพนาม "it" ประโยคที่สองแทนคำนามที่กล่าวมาก่อน คือ "Life" แต่คำว่า "It" ประโยคที่สามไม่ได้เกี่ยวข้องกับ "Life" เลย เพราะ "It" ประโยคที่สามทำหน้าที่เป็น Impersonal pronoun จากโครงสร้างดังต่อไปนี้

It might be wise (for someone) to consider .....

ประธานที่แท้จริงได้ถูกละไว้ในฐานที่เข้าใจ หมายถึง "สำหรับบุคคลใดก็ตามที่กำลังได้รับความทุกข์อยู่" โครงสร้าง It might be wise มีความหมายในเชิงแนะนำ จากกริยาช่วย "might"

ผู้อ่านอาจจะไม่ทราบคำศัพท์ "handicaps" แต่สามารถจากเดาความหมายของมันได้จากบริบท เพราะคำว่า handicaps เป็นคำนามเป็นส่วนหนึ่งของนามวลี serious problems and handicaps ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา "represents" นอกจากนี้นามวลีนี้ยังมีประโยคเล็ก (Adjective clause) มาขยายดูแนวทางการเดาความหมายจากโครงสร้างดังต่อไปนี้

(ความหมายเชิงลบ) (ควรมีความหมายในเชิงลบด้วย)

Simple Sentence - Life represents serious problems and handicaps

Subject + transitive verb + direct object

that

Simple Sentence - Serious problems and handicaps can cause the

Subject

ability causative verb

average person to throw up his or her hands in despair

indirect object

direct object

ประโยค Simple sentence ทั้งสอง คือ ความหมายที่แท้จริงของประโยคที่สอง ซึ่งยุบรวมเข้าด้วยกันเป็นประโยค complex sentence จะเห็นว่าประโยคที่สองคือ ส่วนที่สัมพันธ์กับกรรมตรงของประโยคที่หนึ่งเท่านั้น ดังนั้นความหมายของ adjective clause จะขยาย problems และ handicaps เมื่อนำมายุบรวมกันจึงใช้ "that" แทนคำนามวลี "Serious problems and handicaps"

ข้อความที่ขยายนามวลียังมีความหมายในเชิงลบ คือ "problems and handicaps" เป็นสาเหตุทำให้คนท้อแท้ผิดหวังในชีวิต ดังนั้นความหมายของคำว่า handicaps จะต้องมีความหมายถึง สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นสาเหตุได้เกิดในทางลบ

Flow of idea ภายในประโยคมีดังนี้

Life represents serious problems and handicaps that can cause ..... in despair.

บทนำของเรื่องนี้ผู้เขียนได้วกเข้าหาสาระของเรื่อง (Thesis) ของความเรียงไว้ในประโยคสุดท้าย บทนำที่ดีมักจะมีประโยคที่เป็นหัวใจรวมอยู่ได้ ผู้อ่านจะทราบได้ว่า ชื่อเรื่อง A Character Who Conquered นั่นคือ Hellen Keller ซึ่งผู้เขียนยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างสำหรับผู้ที่เขาชนะอุปสรรคของชีวิต

(C) การวิเคราะห์อนุচ্ছেทที่เป็นเนื้อเรื่อง

จากประโยคสุดท้ายของบทนำคือสาระสำคัญของเรื่อง "It might be wise to consider the example of Hellen Keller." ประโยคนี้จะสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่กล่าวในอนุচ্ছেทที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

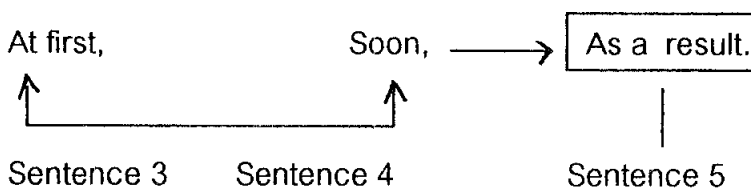
ผู้เขียนเริ่มกล่าวถึงตัวละคร Hellen Keller ในเชิงเล่าเรื่อง (Narration) เรียงตามลำดับเหตุการณ์ของเวลา (Chronological Order) เริ่มจากชีวิตวัยเด็กจนกระทั่งเรียนจบปริญญา โครงสร้างของอนุচ্ছেท 2 และ 3 มีดังนี้

อนุচ্ছেทที่สองเริ่มด้วยคำสรรพนาม "She" ซึ่งแทนที่คำนาม Hellen Keller แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างอนุচ্ছেทที่หนึ่งและสอง

อนุচ্ছেทที่ 2 มีทั้งหมด 5 ประโยคความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุচ্ছেทมีดังนี้
ประโยคแรก ผู้เขียนแนะนำตัว Hellen Keller ถือว่าเป็นประโยคที่เป็นสาระสำคัญของอนุচ্ছেท

ประโยคที่สอง ขยายความของสภาพ "misfortunes" ด้วยวลี "blind and deaf"

ประโยคที่สาม-ห้า สัมพันธ์กับโครงสร้าง ดังนี้

ประโยคที่สาม-ห้า มีความสัมพันธ์จะสภาพของ Hellen ที่ตาบอดและหูหนวก ทำให้พ่อแม่ของเธอต้องวางแผนเลี้ยงดู คำและวลีที่มีความหมายสัมพันธ์ภายในอนุচ্ছেท

ทำให้แต่ละประโยคเชื่อมกันเป็นอนุเจตและแต่ละจุดทำให้ความหมายกระจ่างขึ้น อาจ
จะแสดงได้จากเส้นที่โยงภายในดังนี้

S₁ She was a woman of great strength and courage who refused to give
in to defeat but, instead, battled to overcome her misfortunes. S₂ Before
Hellen was even two, she was already blind and deaf. S₃ At first her parents
took pity on her condition and decided to let her grow up untutored and
undisciplined. S₄ Soon, however, they realized that their kindness was hurting
rather than helping on her. S₅ As a result, they hired a teacher, Anne Sullivan,
who managed, after great effort and patience, to teach Hellen the meaning
and value of words.

อนุเจตที่สามซึ่งเป็นอนุเจตเนื้อเรื่องต่อเนื่องจากอนุเจตที่สองตัวเชื่อมระหว่าง
อนุเจตที่เป็นเนื้อหาทั้งสองคือ วลี "Over the years" อนุเจตที่บอกถึงวิวัฒนาการการ
ศึกษาของ Hellen สาระสำคัญของอนุเจตเกี่ยวกับนิสัยของ Hellen เป็นตัวกระตุ้นให้
ประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้แก่ข้อความที่อยู่ในประโยคแรก "Hellen was a
willing and apt pupil." ประโยคที่ตามมามีลักษณะขยายความ (illustration) สนับสนุน
สาระสำคัญ ผู้เขียนได้เขียนในลักษณะเป็นการเล่าเรื่องความเป็นมาของการ
ศึกษา สังเกตได้จากผู้เขียนใช้กริยาอยู่ในรูปของอดีตกาลตลอดตรงกันข้ามกับอนุเจต
แรก อนุเจตเนื้อหาที่สองและสามนั้นสัมพันธ์กันช่วยอธิบายว่า Hellen ทำอย่างไรจึง
สามารถฟันฝ่าอุปสรรคจนจบการศึกษาได้

อนุเจตสรุป

อนุเจตสุดท้ายที่สรุปผลสำเร็จของ Hellen ขึ้นต้นด้วยสัญลักษณ์ของ
การสิ้นสุดคือ "Eventually" Hellen ได้ประสบผลสำเร็จอย่างงดงามอย่างไรบ้าง
พร้อมทั้งสรุปด้วยประโยคสุดท้ายว่าเรื่องราวเกี่ยวกับ Hellen อาจจะถือว่าเป็นเรื่อง
ตื่นเต้นเป็นตัวอย่ง ถึงความแข็งแกร่งทางด้านจิตใจของมนุษย์ที่จะต่อสู้ต่ออุปสรรค
และความยากลำบากของตนเอง คำสรุปนี้มีสาระสำคัญย้อนไปถึงข้อความในอนุเจต

แรก จึงเป็นการสรุปที่ตรงประเด็นของเรื่อง สังเกตของการใช้กริยาในรูปปัจจุบันกาล เหมือนกับอนุเจตแรกเพราะเป็นความคิดของผู้เขียนเอง

กิจกรรม2 การวิเคราะห์วิธีการนำเสนอบทความ
จงอ่านเรื่องต่อไปนี แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

A Talking Gorilla

Koko is a female gorilla. She lives at the Gorilla Foundation in California. Koko is not an ordinary gorilla. She can "talk." Koko knows and uses more than 500 words in sign language--the language of deaf people.

In the 1960's researchers taught chimpanzees to understand and use sign language. Washoe, a female chimpanzee, learned 132 signs in four years. Most people, however, did not believe that gorillas could learn sign language. They thought that gorillas were not as smart as chimpanzees.

In 1972, Dr. Francine "Penny" Patterson started to teach sign language to Koko. The gorilla was one year old at the time. After only 36 months, Koko could use 184 signs! Her sign language vocabulary included words like *airplane, lollipop, friend, and stethoscope.*

Koko continued to learn fast. Today she can do many of the same things that humans can do with language. She can ask and answer questions. She can tell when she feels happy or sad. She can talk about the past or the future. She can insult people. She can even tell lies!

Dr. Patterson, a psychologist, has tested Koko's IQ. Her scores are between 85 and 95--a little below the IQ of an average human child. Testing Koko's IQ is not easy. Some test questions are unfair to gorillas. For example,

Koko was asked to choose between a house or a tree for shelter from the rain. Koko naturally chose the tree. The answer was marked wrong.

Dr. Patterson also uses spoken language with Koko. Because of this, Koko can understand hundreds of spoken words. Koko herself cannot use spoken language, but she loves to listen to people's conversations. Researchers at the Gorilla Foundation have to spell out words like c-a-n-d-y and g-u-m when Koko is naughty.

People used to think that only humans could use language. It is true that gorillas cannot use their lips and tongues to speak, but they can communicate with people in other ways. Koko has taught us that gorillas are smart--at least as smart as chimpanzees. And we have a lot more to learn from her.

(จากหนังสือ EN 306 หน้า 160-161)

คำถามเกี่ยวกับโครงสร้าง

1. Does the essay have a title?

.....

2. If it does, does it help you understand the essay?

.....

3. Is there an introductory paragraph? If yes, which one?

.....

4. Does the essay have a thesis? Where is it?

.....

5. Is there any concluding paragraph? If yes, which one?

Is it a good one?

.....

6. How many body paragraphs does it have?

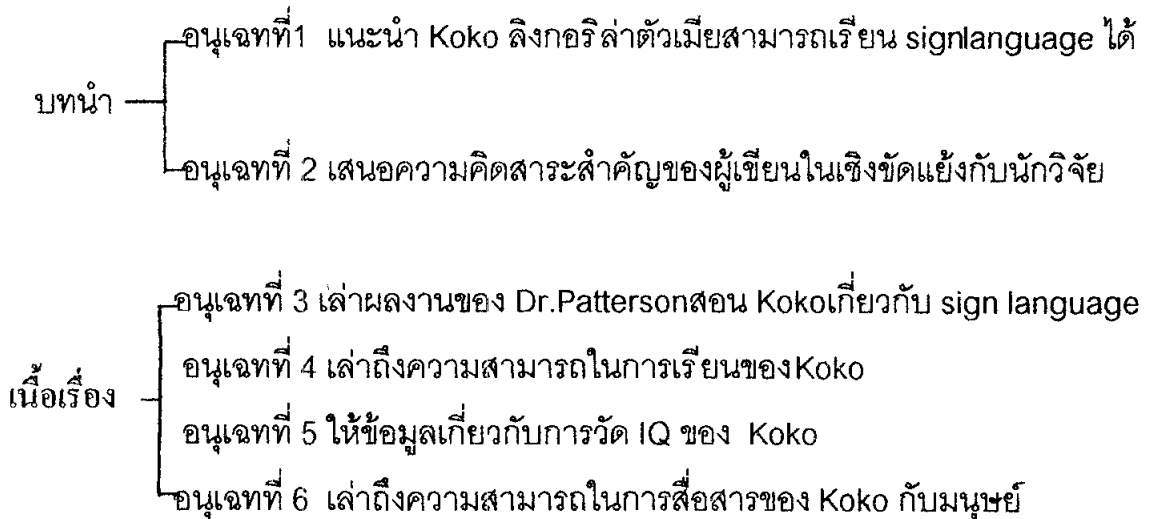
What are they? And how are they related?

.....

9.4 วิธีการจับสาระสำคัญของเรื่อง

สาระสำคัญมักจะระบุชัดเจนอยู่ในบทความส่วนมากจะอยู่ในย่อหน้าแรกถ้าบทความนั้นสั้น ๆ จากตัวอย่างของเรื่อง plants และ Hellen จะอยู่ประโยคสุดท้ายของ introductory paragraph

ในบางกรณีที่ผู้เขียนอาจจะเขียนสาระสำคัญไว้ในย่อหน้าที่สอง ถ้าเรื่องนั้นค่อนข้างยาวดังเช่น "A Talking Gorilla" ซึ่งมีทั้งหมด 7 ย่อหน้าเล็ก ๆ เรียงตามกันมาในลักษณะที่เป็นเรื่องเล่า สาระสำคัญของเรื่องนี้จะอยู่ในย่อหน้าที่สองเมื่อผู้เขียนต้องการแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งกับความเข้าใจของคนทั่วไป พร้อมทั้งเสนอเรื่องราวสนับสนุนความคิดเห็นของผู้เขียนในย่อหน้าเนื้อหา 3-6 ตามลำดับ ถ้าจะวิเคราะห์โครงสร้างของบทความนี้จะได้ดังนี้

สรุป ย่อหน้าที่ 7 จากการศึกษาพฤติกรรมของ Koko ทำให้ทราบว่าลิงกอริลล่า นั้นมีความฉลาดเทียบเท่ากับลิงชิมแปนซี

สรุป — อนุเจตที่ 7 จากการศึกษาพฤติกรรมของ Koko ทำให้ทราบว่าลิงกอริล่านั้นมีความฉลาดเทียบเท่ากับลิงชิมแพนซี

ผู้อ่านจะจับสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างไร?

จากบทความเรื่อง A Talking Gorilla เมื่อเปรียบเทียบอนุเจตบทนำที่มีสาระสำคัญ คือ อนุเจตที่ 2 และ อนุเจตสุดท้าย คือ บทสรุปจะกล่าวถึงสาระสำคัญที่สัมพันธ์กันดังนี้

อนุเจตที่ 2

In the 1960's researchers taught chimpanzees to understand and use sign language. Washoe, a female chimpanzee, learned 132 signs in four years. Most people, however, did not believe that gorillas could learn sign language. They thought that gorillas were not as smart as chimpanzees (สาระสำคัญ)

อนุเจตที่ 7

People used to think that only humans could use language. It is true that gorillas cannot use their lips and tongues to speak, but they can communicate with people in other ways. Koko has taught us that gorillas are smart--at least as smart as chimpanzees. And we have a lot more to learn from her.

เมื่อเปรียบเทียบสาระสำคัญที่ขีดเส้นใต้ในอนุเจตที่ 2 กับข้อความที่ขีดเส้นใต้ในบทสรุปอนุเจตที่ 7 จะพบข้อความที่สัมพันธ์กันเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้แต่งที่ได้เสนอความคิดเห็นว่า "ภาษา" มิใช่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของมนุษย์เพียงคนเดียว ลิงกอริล่าถึงแม้ว่าจะไม่ใช่อวัยวะพูดแต่ก็สามารถสื่อสารได้โดยวิธีอื่น จากการศึกษาพฤติกรรมของลิงกอริล่าจะพบว่าลิงประเภทนี้สามารถเรียน sign language ได้รวดเร็วเทียบเท่าลิงชิมแพนซี และสามารถใช้ภาษาสื่อกับคนรอบข้างได้อย่างฉลาด มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้จากการศึกษาภาษาของลิง

อนุচ্ছেทที่เป็นบทสรุปมักจะสัมพันธ์กับสาระสำคัญที่ได้กล่าวมาไว้ก่อนดังนั้นผู้อ่านที่รู้วิธีอ่านหนังสือจะจับใจความได้อย่างรวดเร็ว สามารถแยกแยะสาระสำคัญ เพื่อหาที่ต้องการสนับสนุนสาระสำคัญ และบทสรุป สำหรับผู้อ่านที่มีเวลาน้อย เมื่ออ่านบทความเหล่านี้จะอ่านชื่อเรื่องก่อน เพื่อดูแนวหรือขอบเขตของเรื่อง จากนั้นจะใช้วิธีการอ่านอย่างไร ดังได้อธิบายชัดเจนในตำรา EN 306 อ่านบทนำ อ่านบทสรุป จากนั้นจึงย้อนกลับมาอ่านเนื้อเรื่องถ้ามีเวลา